

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 21Co/73/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122200816
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2122200816.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a členiek senátu: JUDr. Zlatica Javorová a JUDr. Monika Vozárová, v právnej veci žalobcu: BIBO elektro, s.r.o., so sídlom Štúrova 52, Hlohovec, IČO: 44 769 466, proti žalovanému: A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. XX/XX, D., zastúpeného splnomocnencom: E. E. F., nar. XX.X.XXXX, bytom G. XXX, o určenie, že neexistuje záložné právo na nehnuteľnosti, o späťvzatie žaloby po vydaní rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 30C/11/2022-265 zo dňa 27. novembra 2023 v spojení s opravným uznesením 30C/11/2022-276 zo dňa 18. decembra 2023, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd p r i p ú š ť a späťvzatie žaloby, rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením z r u š u j e a konanie z a s t a v u j e .

II. Žalovanému n e p r i z n á v a nárok na náhrada trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom označeným v záhlaví I. výrokom určil, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Trnava, katastrálny odbor, pre okres: Hlohovec, obec: D., katastrálne územie: D., nebytový priestor č. X, na 1 podlaží bytového domu 27 b. j. + 2 nebytové priestory so súpisným číslom XXXX, vchod: ul. C., ktorý je postavený na pozemku parc. čísla 741/1, pričom k nebytovému priestoru č. X prislúcha podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a spoluvlastnícky podiel k pozemku, parcela registra „C“ evidovaná na katastrálnej mape, parcelné číslo 741/4, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie o výmere 619 m² vo veľkosti 28613/81173 nie sú zaťažené záložným právom podľa Zmluvy o zriadení záložného práva vklad č. V 1424/11 zo dňa 3.10.2011, II. výrokom žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100%. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 137 písm. c), § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku, § 22 ods. 1 a 2, § 151a, § 151 md ods. 1, § 100 ods. 1 a 2, § 101, § 112 Občianskeho zákonníka, § 135a ods. 1 Obchodného zákonníka. Vecne argumentoval tým, že žalobca žiadal žalobou určiť, že záložné právo neexistuje, z dôvodu premlčania pohľadávky, ku ktorej malo dôjsť k 01.01.2021. Súd prvej inštancie poukázal na uznesenie NS SR sp. zn. 1MCdo/8/2008 R31/2010, z ktorého záveru vyplýva, že vzniesť námietku premlčania možno aj v určovacom spore ako aj na rozhodnutie ÚS SR sp. zn. II. ÚS 250/2011, z ktorého vyplýva právny názor týkajúci sa možnosti vzniesť námietku premlčania záložcom po uplynutí premlčacej doby zabezpečenej záložným právom. Žalovaný v konaní tvrdil, že medzi žalobcom a žalovaným došlo dňa 28.12.2020 k podpísaniu dohody o novácii (č. I. 93) a preto jeho pohľadávka premlčaná nie je. Súd prvej inštancie sa následne v konaní musel zaoberať platnosťou dohody o novácii (č. I. 95 spisu), a to s ohľadom na závery vyslovené v uznesení Krajského súdu v Trnave zo dňa 29.7.2022 (č. I. 171 spisu, bod 17. a 18.). Žalovaný pri svojom prvom úkone - vyjadrení k odvolaniu žalobcu doručeného súdu dňa 16.5.2022 (č. I. 78 spisu) uviedol, že jeho pohľadávka voči žalobcovi má základ v dedičskom konaní (č. I. 80 spisu). Vo svojom ďalšom vyjadrení uviedol, že základ a trvanie svojej pohľadávky odvodzuje od dohody o novácii podpísanej dňa 28.12.2020, t. j. 4 dni pred premlčaním pohľadávky. Zmluvnými stranami dohody

o novácii je žalobca ako dlžník (obchodná spoločnosť, ktorú zastupoval konateľ A. B.) a žalovaný ako veriteľ - fyzická osoba A. B.. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalovaný podpísal dohodu o novácii so svojou obchodnou spoločnosťou. Súd prvej inštancie preto ex offo preskúmal túto dohodu o novácii s ohľadom na ustanovenia § 22 Občianskeho zákonníka v spojení s § 135a Obchodného zákonníka. Súd prvej inštancie mal za to, že dohoda o novácii zo dňa 28.12.2020 je absolútne neplatný právny úkon v zmysle § 22 Občianskeho zákonníka v spojení s § 135a Obchodného zákonníka. Dohodu o novácii podpísal žalovaný so svojou obchodnou spoločnosťou. Súd prvej inštancie po preskúmaní tejto dohody však dospel k záveru, že záujmy strán tejto dohody o novácii boli vo vzájomnom rozpore. Žalovaný pri podpísaní tejto dohody uprednostnil svoje osobné záujmy, čo výslovne Obchodný zákonník vo svojom ustanovení § 135a zakazuje. V prípadoch zastúpenia konanie v rozpore záujmov upravuje § 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého zastupovať iného nemôže ten, koho záujmy sú v rozpore so záujmami zastúpeného. Občiansky zákonník konanie zástupcu v rozpore záujmov výslovne zakazuje. Porušenie tohto zákazu má za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Aj keď štatutárny orgán právnickej osoby nie je jej zástupcom (konanie štatutárneho orgánu je konaním samotnej právnickej osoby), uvedené ustanovenie Občianskeho zákonníka je analogicky použiteľné aj v prípadoch, v ktorých záujmy štatutárneho orgánu právnickej osoby sú rozdielne od záujmov tejto právnickej osoby (uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo/177/2009). Ustanovenie § 135a ods. 1 Obchodného zákonníka ukladá povinnosť konateľom obchodnej spoločnosti vykonávať svoju pôsobnosť v súlade so záujmami spoločnosti a pri výkone svojej pôsobnosti nesmú uprednostňovať svoje záujmy, záujmy len niektorých spoločníkov alebo záujmy tretích osôb pred záujmami spoločnosti. (cit. z rozhodnutia Krajského súdu v Trnave č. k. 10Co/77/2022-171 zo dňa 29.7.2022). K premlčaniu pohľadávky a záložného práva súd prvej inštancie uviedol, že záložné právo sa premlčí vo všeobecnej premlčacej lehote, ktorá je podľa Občianskeho zákonníka trojročná, pričom lehota začína plynúť od momentu, kedy sa mohlo záložné právo vykonať po prvýkrát. Vo vzťahu k zabezpečenej pohľadávke má záložné právo akcesorickú povahu a nepremlčí sa skôr ako zabezpečená pohľadávka. Je to v dôsledku vzájomnej previazanosti právneho vzťahu založeného zmluvou záložnou a zmluvou, na základe ktorej vznikla zabezpečená pohľadávka. Premlčaniu podlieha aj záložné právo, čo vyplýva z ustanovenia § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka a premlčí sa vo všeobecnej trojročnej premlčacej lehote v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka. Námietku premlčania záložného práva môže vzniesť iba záložca a po prvýkrát tak môže úspešne urobiť až v momente, keď uplynula aj premlčacia doba zabezpečovanej pohľadávky. Premlčacia doba potom v danej veci začína plynúť od momentu, kedy sa mohlo záložné právo vykonať po prvý raz. V zmysle § 151m ods. 1 Občianskeho zákonníka, predať záloh spôsobom určeným v zmluve o zriadení záložného práva alebo na dražbe môže záložný veriteľ najskôr po uplynutí 30 dní odo dňa oznámenia o začatí výkonu záložného práva záložcovi a dlžníkovi, ak osoba dlžníka nie je totožná s osobou záložcu, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Veriteľ mal možnosť začať výkon záložného práva od dňa 4.10.2011 (deň nasledujúci po dni zápisu záložné práva č. 1424/11), nakoľko mal právoplatným súdnym rozhodnutím priznanú pohľadávku (od 1.1.2011), ktorú si mohol už uplatňovať na súde. Súd prvej inštancie uviedol, že iba ak uplatní veriteľ právo na príslušnom orgáne v čase stanovenom právnym predpisom (v premlčacej dobe) dlžník nemôže úspešne voči nemu namietať premlčanie práva. V dôsledku uplatnenia práv premlčacia doba neplynie, a to po celú dobu, po ktorú konanie trvá. Po celú dobu trvania konania sa premlčanie neskončí za predpokladu, že veriteľ v začatom konaní riadne pokračuje (§ 112 Občianskeho zákonníka). Občiansky zákonník v ustanovení § 112 Občianskeho zákonníka upravuje zastavenie (spočívanie) premlčania iba v tom prípade, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje. Za uplatnenie práva, ktorého cieľom je zachovanie premlčacej doby, je treba považovať len taký úkon oprávneného, ktorý smeruje k tomu, aby bolo rozhodnuté o existencii daného práva. V konaní riadne pokračuje účastník vtedy, ak nebráni svojimi procesnými úkonmi jeho náležitému priebehu tak, aby toto konanie mohlo skončiť meritórnym rozhodnutím. Podľa právnej úpravy účinnej do 30. júna 2016 súdna prax ustálila sa v názore, že v prípade, ak účastník vzal žalobu späť alebo v konaní prerušenom podľa ustanovenia § 110 O.s.p., prípadne iným obdobným úkonom alebo nečinnosťou napriek výzve spôsobil, že konanie nemohlo skončiť rozhodnutím veci nastáva stav, ako keby ku konaniu vôbec nedošlo (porovnaj rozhodnutia sp. zn. 4 Cz 8/78, sp. zn. 2 Cdo 9/1999, sp. zn. 3 MCdo 12/2005) pozri NS SR sp. zn. 1Cdo/47/2018. Premlčacia doba môže v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka spočívať, ak 1. veriteľ uplatnil právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a 2. v začatom konaní riadne pokračuje. V danom prípade s poukazom na uvedené nedošlo k splneniu už k prvej z podmienok v zmysle § 112 Občianskeho zákonníka. S ohľadom na to, že v konaní nebolo preukázané splnenie už prvej podmienky podľa § 112 Občianskeho zákonníka (uplatnenie práva na príslušnom orgáne) nebolo potrebné skúmať splnenie predpokladu ohľadom riadneho pokračovania v konaní podľa § 112

Občianskeho zákonníka. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že námietka premlčania vznesená žalobcom bola dôvodná, pričom žalobcom účinne vznesená námietka premlčania bráni súdnej vymáhateľnosti premlčaného práva a okamihom jej vznesenia došlo k zániku nároku veriteľa - žalovaného na jej súdnu vymáhateľnosť. Súd prvej inštancie mal za to, že podľa § 101 Občianskeho zákonníka začala žalovanému ako záložnému veriteľovi plynúť premlčacia lehota na domáhanie sa uspokojenia zo zálohu dňa 4.10.2011 (deň nasledujúci po zápise Ťarchy do katastra nehnuteľností). Pokiaľ ide o samotnú pohľadávku žalovaného, keďže bola priznaná právoplatným rozhodnutím súdu, premlčuje sa za 10 rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Desaťročná premlčacia doba začala plynúť 1.1.2011 a uplynula 1.1.2021, vzhľadom na neplatnosť právneho úkonu - dohody o novácii. Teda v súčasnosti je už premlčaná. Rovnako došlo k premlčaniu záložného práva, pričom toto sa premlčuje v rámci trojročnej premlčacej lehoty, ale nie skôr, než dôjde k premlčaniu samotnej pohľadávky, na zabezpečenie ktorej slúži záložné právo. V danom prípade trojročná premlčacia doba záložného práva začala plynúť dňa 4.10.2011 a uplynula dňa 4.10.2014. Vzhľadom na to, že v tento deň ešte neuplynula desaťročná premlčacia doba pohľadávky žalovaného, záložné právo sa premlčalo až dňa 1.1.2021. Teda je zrejmé, že v tento deň došlo k premlčaniu záložného práva, ktoré je predmetom tohto sporu. Vznesením námietky premlčania a dovolaním sa premlčania záložného práva zo strany žalobcu, stráca žalovaný ako záložný veriteľ možnosť domáhať sa uspokojenia zo zálohu. Záložné právo po vznesení námietky premlčania (dovolaní sa premlčania) zostáva v podobe naturálnej obligácie, jeho ďalšia existencia nemá žiaden zmysel, pretože je nerealizovateľné a možno sa úspešne domáhať určenia, že záložné právo k zálohu neexistuje, a na základe takéhoto rozhodnutia súdu je potom možné dosiahnuť výmaz záložného práva z katastra nehnuteľností aj proti vôli záložného veriteľa. K takémuto záveru dospel aj Najvyšší súd Českej republiky v rozsudku zo dňa 21.12.2010 vo veci sp. zn. 21Cdo/2185/2009, v ktorom uviedol, že ak sa záložca dôvodne dovolal premlčania záložného práva, je nepochybné, že záložný veriteľ sa už nemôže domáhať predaja alebo iného speňaženia zálohu a teda ani uspokojenia zabezpečenej pohľadávky z výťažku zo speňaženia zálohu, a že záložné právo nemôže naďalej (ani v budúcnosti) byť spôsobilým právnym prostriedkom na uspokojenie zabezpečenej pohľadávky. Záložné právo v podobe naturálnej obligácie, ktoré je nevykonateľné z dôvodu vznesenia námietky premlčania a dovolania sa premlčania, teda nemá zmysel a nemôže slúžiť potrebám praktického života, preto je potrebné určiť, že záložné právo neexistuje, keďže je nevykonateľné. Keďže súd prvej inštancie vyhodnotil dohodu o novácii ako absolútne neplatný právny úkon, na základe čoho dospel k záveru, že pohľadávka žalovaného je premlčaná a premlčané je aj záložné právo, vykonal len dokazovanie listinami doloženými stranami sporu do pojednávania, ostatné stranami navrhované dôkazy výsluch konateľa žalobcu - p. E. B., výsluch účtovníčky žalobcu - p. E. A., výsluch svedka - p. H., výsluch svedka - p. I., pripojením spisov Okresného súdu Trnava - sp. zn. 30C/10/2022, 35C/28/2022, navrhované znalecké dokazovanie z odboru kriminalistického skúmania, daňové priznanie za rok 2022, účtovnú závierku žalobcu k 31.12.2022, hlavnú knihu analytickej evidencie k 31.12.2022, zoznam bankových úverov a ich nesplatenú výšku k 31.12.2022, zoznam pôžičiek a ich výšku k 31.12.2022 požičaných od E. B., dátum vykonania fyzickej inventúry skladových zásob k 31.12.2022, nevykonan z dôvodu hospodárnosti. O náhrade trov konania rozhodol prvoinštančný súd tak, že priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania rozsahu 100 %, nakoľko súd vyhovel žalobe v celom rozsahu.

2. Opravným uznesením č. k. 30C/11/2022-276 zo dňa 18.12.2023 súd prvej inštancie I. výrokom opravil výrok I. rozsudku Okresného súdu Trnava č. k. 30C/11/2022-265 zo dňa 27.11.2023 tak, že: I. Súd určuje, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Hlohovec, katastrálny odbor, pre okres: Hlohovec, obec: D., katastrálne územie: D., nebytový priestor č. X, na 1 podlaží bytového domu 27 b. j. + 2 nebytové priestory so súpisným číslom XXXX, vchod: ul. C., ktorý je postavený na pozemku parc. čísla 741/1, pričom k nebytovému priestoru č. 1 prislúcha podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a spoluvlastnícky podiel k pozemku, parcela registra „C“ evidovaná na katastrálnej mape, parcelné číslo 741/4, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie o výmere 619 m² vo veľkosti 28613/81173 nie sú zaťažené záložným právom podľa Zmluvy o zriadení záložného práva vklad č. V 1424/11 zo dňa 3.10.2011, II. výrokom rozhodol, že vo zvyšku zostáva rozsudok nezmenený. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 224 CSP a vecne tým, že pri vyhlásení súd prvej inštancie vyslovil výrok I. rozsudku nesprávne, keď uviedol, že nehnuteľnosti na liste vlastníctva č. XXXX sú vedené Okresným úradom Trnava, katastrálny odbor. V danom prípade je potrebné postupovať v zmysle ustanovenia § 224 CSP, nakoľko výrok rozsudku obsahoval inú zrejmu nesprávnosť.

3. Proti tomuto rozsudku ako aj opravnému uzneseniu podal odvolanie žalovaný, ktorý navrhol rozsudok a opravné uznesenie zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie. Argumentoval tým, že súd prvej inštancie uznesením vyhláseným dňa 27.11.2023 na konanom pojednávaní pripustil zmenu pôvodne formulovaného žalobného petitu do tejto podoby (viď aj odsek 10. odôvodnenia rozsudku). Proti tomuto uzneseniu odvolanie nebolo prípustné, nakoľko ho vydal sudca (sudkyňa). Z podania žalobcu zo dňa 12.5.2023 síce vyplýva, že navrhoval zmenu žalobného petitu, ale nie v takom znení, v akom ju súd na pojednávaní dňa 27.11.2023 pripustil. Žalobca formuloval zmenu petitu inak. Následne súd prvej inštancie, po vydaní uznesenia o pripustení znenia petitu vo vyššie uvedenom znení takéto znenie aj pojal do znenia rozsudku, ktorý v rovnaký deň (27.11.2023) verejne vyhlásil a od tohto okamihu sa stal ním viazaný (§ 219 ods. 4 CSP). Súd prvej inštancie síce na podnet žalobcu. resp. jeho právneho zástupcu, vydal potom dňa 18.12.2023 opravné uznesenie, kde opravil postupom podľa § 224 CSP chybu, ktorú označil za „zrejmu nesprávnosť“, ale to nie je pravda a s týmto nemožno za žiadnych okolností súhlasiť. Preto žalovaný napáda aj uznesenie. Ak okresný súd pripustil zmenu žaloby (resp. žalobného petitu) v určitom znení, v tomto znení: plocha a nádvorie o výmere 619 m² vo veľkosti 28613/81173 nie sú zaťažené záložným právom podľa Zmluvy o zriadení záložného práva vklad č. V 1424/11 zo dňa 03.10.2011. Tu nejde o žiadny jej omyl a zrejmu chybu, ale o jej nekompetentnosť, nesústreďenosť a nekoncentrovanosť a za tie si musí poniesť následky v tom zmysle, že musí o merite rozhodnúť nanovo a správne, tentokrát však už procesne v súlade s CSP. S hmotnoprávnym posúdením veci žalovaný nesúhlasí. Posúdenie veci v podstate znamená, že okresný súd vo svojom verejnomocenskom rozhodnutí majúcom povahu verejnej listiny aproboval nesplácanie dlhov (lebo ako aj sám uvádza, do výšky 148.003,50 eur je nesporné, že pohľadávka existuje) a keď nastane situácia, že veriteľom je spoločník obchodnej spoločnosti v pozícii dlžníka, tento nemôže svoju pohľadávku (podotýka, že po niekoľkoročnom naliehaní na druhú spoločníčku obchodnej spoločnosti, aby sa dlh riešil) právne vymôcť, resp. získať späť lebo tým koná v nezáujme firmy (obchodnej spoločnosti). Ďalej namietal, že ako mohol súd prvej inštancie vedieť, že to, že žalovaný so svojou obchodnou spoločnosťou uzavrel dohodu o novácii dňa 28.12.2010 bolo na škodu firmy, keď si ani nevyžiadal ekonomické podklady z firmy (žalovaný to pritom navrhoval v rámci dokazovania vykonať). Podotýka, že vzťahy v obchodnej spoločnosti bolo potrebné hĺbkovo skúmať, nakoľko nie sú až také jednoduché, ako si okresný súd myslí, aby mohol konštatovať, či bolo podpísanie novácie v záujme alebo nezáujme obchodnej spoločnosti len z toho čo mal zanesené do vydania rozsudku v spise. Konateľka E. B. firmu po dobu niekoľkých rokov fiktívnymi pôžičkami svojimi i od cudzích osôb zadlžovala. Okresný súd nemôže meniť opravným uznesením výrok, o ktorého zmene rozhodol iným predchádzajúcim uznesením, ktorým je viazaný, a ešte aj do takej podoby znenia, ktorú žalobca vôbec nenavrhol. Súd nemôže dotvárať petit, rozhodovať nad rámec petitu a nemôže ho ani preformulovať a už vôbec nemôže potom opravovať opravným uznesením, keď predtým zle rozhodol o pripustení zmeny žaloby, o oprave v rozsudku, pretože potom to zase znamená, že nerozhodoval o znení žalobného petitu v tom znení, v akom jeho zmenu po prijatí uznesenia vyhláseného na pojednávaní konanom dňa 27.11.2023 za prítomnosti strán, resp. ich zástupcov, vyhlásil. Prvoinštančný súd sa nepomyšľil, tu ide o prípad, kedy súd rozhodol o petite, ktorý si sám ustálil uznesením, ktorým bol pri vynášaní rozsudku už viazaný, ktoré pritom naformuloval úplne inak, ako žalobca cestou svojho zástupcu v podaní zo dňa 12.5.2023 zmenu petitu písomne navrhoval. Súd prvej inštancie sám založil svojou činnosťou nezákonnosť svojho vlastného rozhodnutia, teda on chcel rozhodnúť o petite v takom znení v akom aj rozhodol, pričom pôvodom tohto bolo nerozvážne a zmätočné konanie sudkyne, ktorá bola nekoncentrovaná a nesústreďená. Konateľka žalobcu dlhodobo obzvlášť hrubým spôsobom porušovala a dodnes porušuje povinnosti pri správe firemného majetku, firmu tuneluje a sama si na podklade fiktívnych pôžičiek zriadila na firemnom majetku (predmetné nehnuteľnosti) záložné právo, ktorého platnosť je ale spochybnená a t. č. riešená na okresnom súde v konaní sp. zn. 28C/32/2023, čo by mimochodom malo viesť k jej okamžitému odvolaniu z funkcie konateľky oprávnenej konať v mene firmy samostatne. Preto bola novácia žalovaným aj urobená, pretože konanie a správanie druhej konateľky (spoločníčky) žalovaného E. B. už dlhé roky a systematicky smerovalo a nakoniec i doviedlo firmu k riziku straty majetku (predmetné nehnuteľnosti). A preto bola do novácie počatá aj klauzula o príslušenstve k inak nespornej pohľadávke, čo tiež súd prvej inštancie žalovanému mimochodom v odseku 29. odôvodnenia rozsudku vytkol a označil ho preto za viac menej nedôveryhodného. Lebo bolo lepšie mať firemný majetok a to čo konateľka E. B. dovtedy zdefraudovala ochránený aspoň touto formou. Tým, že okresný súd vydal napádaný určovací výrok vystavil majetok firmy (predmetné nehnuteľnosti) tomu, že môže byť na neho zriadené v nariadenej exekúcii (ktorej už celkom nič nebráni) exekučné záložné právo a predaj nehnuteľností v exekučnej dražbe podľa Exekučného poriadku. Kto tu potom sledoval a kto nesledoval záujmy obchodnej spoločnosti konateľka

žalobcu E. B. alebo žalovaný? Na tieto aspekty sa však súd prvej inštancie zjavne neunúval reflektovať a ich preskúmať do detailov, čím rovnako zjavne pochybil pri rozhodovaní a vydávaní rozsudku i uznesenia. Odvolací dôvod v zmysle § 365 ods. 1 písm. e) CSP bol naplnený, pretože súd prvej inštancie na vydanie určovacieho výroku nemal ani dostatočne zistený a preverený skutkový stav a rozhodnutie vydal predčasne a unáhle, ostatne tomu zodpovedá aj procesná forma, hoci žalovaný vykonanie dôkazov v tomto smere explicitne navrhoval.

4. Žalobca odvolanie nepodal, k odvolaniu žalovaného sa vyjadril a uviedol, že s odvolaním nesúhlasí a navrhuje napadnutý rozsudok potvrdiť.

5. K vyjadreniu žalobcu k odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalovaný a uviedol, že z elektronického súdneho spisu vyplýva, že dňa 20.5.2024 žalobca (BIBO elektro, s. r. o.) podaním podpísaným elektronicky zaručeným podpisom A. B., jediného konateľa a spoločníka, odvolal plnú moc právneho zástupcoví, ktorým na strane žalobcu bola Advokátska kancelária JUDr. Peter Peružek, s.r.o., so sídlom Hollého 20, Hlohovec, IČO: 47 256 371. Preto nie je vhodné a správne uvádzať, že žalobca je zastúpený právnym zástupcom, ktorým je Advokátska kancelária JUDr. Peter Peružek, s.r.o., nakoľko s poukazom na znenie § 92 ods. 3 CSP došlo odvolanie plnej moci súdu a od tohto okamihu je voči nemu účinné. Uvedená spoločnosť tak už žalobcu nezastupuje. Preto aj doručovanie písomností je možné len žalobcovi. Poukázal na to, že žalobca podaním zo dňa 30.4.2024 vzal žalobu späť a žiadal aplikovať § 370 CSP, ako to vyplýva z elektronického súdneho spisu. Žalovaný s týmto postupom plne súhlasí a nemá voči nemu námietky.

6. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 12.3.2024 (čl. 327) zobral žalobca žalobu v celom rozsahu (určenie, že nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, vedenom Okresným úradom Trnava, katastrálny odbor, pre okres: Hlohovec, obec: D., katastrálne územie: D., nebytový priestor č. X, na 1 podlaží bytového domu 27 b. j. + 2 nebytové priestory so súpisným číslom XXXX, vchod: ul. C., ktorý je postavený na pozemku parc. čísla 741/1, pričom k nebytovému priestoru č. 1 prislúcha podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu, na príslušenstve a spoluvlastnícky podiel k pozemku, parcela registra „C“ evidovaná na katastrálnej mape, parcelné číslo 741/4, druh pozemku: zastavaná plocha a nádvorie o výmere 619 m² vo veľkosti 28613/81173 nie sú zaťažené záložným právom podľa Zmluvy o zriadení záložného práva vklad č. V 1424/11 zo dňa 3.10.2011) späť s odôvodnením, že spoločníčke E. B., ktorá v mene spoločnosti BIBO elektro, s. r. o. podávala aj žalobu v konaní sp. zn. 30C/11/2022, zanikla účasť v obchodnej spoločnosti a prestala byť spoločníčkou predmetnej obchodnej spoločnosti v dôsledku exekúcie na jej obchodný podiel. Na okresnom súde prebieha konanie pod sp. zn. 36Exre/16/2024, ktorého výsledkom bude, že z obchodného podielu spoločníčky E. B. sa stane voľný obchodný podiel, ktorý obchodná spoločnosť prevedie na žalovaného. Keďže zápisy do obchodného registra majú len deklaratórne účinky, možno konštatovať, že jediným spoločníkom vo firme BIBO elektro, s.r.o. je od 6.3.2024 už len žalovaný a potom čo sa všetky zmeny v obchodnom registri premietnu po skončení konania sp. zn. 36Exre/16/2024, už nebude v záujme žalobcu, aby žalovala svojho konateľa a jediného spoločníka. Dôjde tak fakticky k splynutiu žalobcu a žalovaného, čo je prekážkou ďalšieho vedenia konania.

7. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 28.5.2024 (čl. 371) žalovaný vyjadril súhlas so späťvzatím žaloby žalobcu, pričom nárok na náhradu trov konania si zjavne neuplatnil, keď navrhol žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznať.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov, ďalej len „CSP“), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania, vzhľadom na dispozitívny úkon žalobcu - späťvzatie žaloby, dospel k záveru, že je dôvodné v súlade s ust. § 370 ods. 1 CSP pripustiť späťvzatie žaloby a podľa § 370 ods. 2 CSP napadnutý rozsudok v spojení s opravným uznesením zrušiť a konanie zastaviť.

9. Podľa § 370 ods. 1, 2, 3 CSP ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

10. Z vyššie uvedeného vyplýva, že v prejednávanej veci v čase, keď už o veci rozhodol súd prvej inštancie vyššie označeným rozsudkom, avšak jeho rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť (žalovaný podal odvolanie), došlo zo strany žalobcu k späťvzatiu žaloby (v celom rozsahu), s ktorým žalovaný vyjadril výslovný súhlas a zároveň navrhol rozhodnúť o trovách konania tak, že súd ich náhradu neprizná ani jednej zo strán sporu. Boli preto naplnené zákonom stanovené podmienky pre rozhodnutie odvolacieho súdu, a to o pripustení späťvzatia žaloby, zrušení rozsudku ako aj opravného uznesenia súdu prvej inštancie a zastavení konania. Žalobca, ktorému prislúchalo právo disponovať so žalobou až do právoplatného rozhodnutia súdu, svoje právo využil a privedil rozhodnutie o zastavení konania.

11. Pripustením vzatia žaloby späť je vybavené i odvolanie žalovaného (voči napadnutému rozsudku aj opravnému uzneseniu), pretože účinné späťvzatie žaloby má vplyv na celé konanie, teda i na konanie pred odvolacím súdom, keďže bez žaloby nemôže obstáť ako konanie prvoinštančné, tak i konanie odvolacie. Späťvzatie odvolania zo dňa 30.4.2024 (čl. 339 nevykonal žalovaný (ktorý podal odvolanie), ale neoprávnená osoba s poukazom na obsah podaní na čl. 345 a čl. 350 v spojení s výpisom z obchodného registra žalobcu, v zmysle ktorého bola E. B. konateľkou žalobcu v období od 28.5.2009 do 29.4.2024, preto nebolo dôvodné naň prihliadať.

12. S poukazom na uvedené v odseku 10, odvolací súd stíhala povinnosť nového (opätovného) rozhodnutia aj o trovách konania.

13. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

14. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

15. Citované ust. § 256 ods. 1 CSP vyžaduje teda zodpovednosť za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie konania. Zavinenie v danom prípade je možné posudzovať len z procesného hľadiska, nie však podľa hmotného práva, lebo potom by išlo o posudzovanie dôvodnosti nároku vo veci samej tak, že by po zastavení konania súd neprípustne ďalej skúmal dôvodnosť uplatneného nároku. Pretože nárok na náhradu trov konania je nárokom vyplývajúcim z procesného práva, otázku, či išlo o dôvodne podanú žalobu, je nevyhnutné posudzovať z procesného hľadiska, t.j. z hľadiska vzťahu výsledku chovania žalovaného k požiadavkám žalobcu. Ide teda o to, či sa žalobca domohol uplatneného nároku alebo nie, pričom súd neskúma, či by bol v meritórnom konaní úspešný alebo nie. Preto ak žalobca zobral žalobu späť bez uvedenia dôvodu platí, že žalobca v späťvzatej časti zavinil zastavenie konania.

16. Podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP vznikol dôvod na rozhodnutie o trovách konania odvolacím súdom v súvislosti so zastavením konania, ktoré zavinil žalobca, späťvzatím žaloby bez preukázania správania žalovaného, ktoré by ho nútilo k takémuto procesnému úkonu. Bol tak daný dôvod na aplikáciu ustanovenia § 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Žalovanému preto vznikol nárok na náhradu trov konania, ktorú mu však odvolací súd nepriznal, keďže v súhlase so späťvzatím označeným v odseku 7, výslovne žalovaný navrhol, aby stranám nebola náhrad trov konania priznaná, teda náhradu trov konania nežiadal.

17. Toto uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).